

Mijn Verlosser leeft

Preek over Job 19:25

Te lezen: Openbaring 1:12-18 en Job 19:20-27

Rouwdienst zr. G. Vos-Roos

Den Haag, 27 juni 1979

Er zijn situaties in het leven waarin je, tegen alles in, alleen maar kunt roepen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft'.

Deze dienst is hier een voorbeeld van.

Vraag me niet, in deze dienst, om iets verstandigs te zeggen. Ik sta met een mond vol tanden.

Vraag me niet om uit te leggen hoe je dat verkeersongeluk van zaterdagochtend 16 juni moet rijmen met de liefde van God.

Vraag me niet om duidelijk te maken dat het tenslotte toch maar het beste was dat zr. Vos door God werd thuisgehaald. Omdat haar zo jaren van ernstige invaliditeit bespaard zijn.

Ik kan alleen maar zeggen wat Job zei. Job begreep niets meer van God. - U kent zijn verhaal -. Hij was de wanhoop nabij. Dan krijgt hij bezoek van een aantal vrienden die álles van God begrijpen.

Doodmoe wordt Job van de gesprekken die zij met hem voeren. Dat is om doodmoe van te worden: Als je eerlijk niets meer van God begrijpt en iemand die meent dat hij álles van God begrijpt gaat tegen je aanpraten.

Job voelt zich in een hoek gedrongen. Hij weet het: Ik word niet echt serieus genomen. God wordt geen recht gedaan.

Dan roept Job het uit. Dwars tegen alle logische redeneringen van zijn vrienden in roept hij het uit: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft'.

Broeder Vos dat is het enige dat wij in deze dienst kunnen doen. Dwars tegen alles in roepen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft!'

Dat is een geweldig voorrecht, als je dát kunt. Als je er in het leven niets meer van begrijpt, als je geen verstandig woord meer kunt zeggen, als je je zo leeg voelt bij de clichés die andere bezigen, als je dan, tegen alles in, kunt zeggen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft'.

'Ik begrijp er niets meer van. Maar het is mij voldoende dat God het wel begrijpt'.

'Ik weet niet hoe het met mij verder moet. Maar het is mij voldoende dat God het wel weet'.

'Ik kán niet meer. Maar God gaat verder. Hij maakt zijn werk af. In mijn vrouw. In mij'.

Het is een voorrecht als je dát kunt zeggen, wanneer je verder met een mond vol tanden staat.

Velen zullen hier zitten, zeker die zich persoonlijk verbonden weten met broeder Vos, diep bewogen, vol vragen, opstandig.

Dat mag. Dat moet ook, wil je er echt mee klaar komen. Dan moet je dóór je vragen en opstand heen.

Mag ik u vragen, heel persoonlijk, hoe gaat u klaar komen met het verdriet, de vragen, de opstand? Moet u het wegduwen? Moet u er over heen leven? Kunt u alleen maar reageren met goedbedoelde maar zo vreselijk lege clichés: 'De tijd heelt alle wonden'. 'Het leven gaat verder'.

Moet u zich verschansen in wrok en verwijten? Tegen het leven. Tegen God?

In deze dagen staat u aan de grens van uw eigen mogelijkheden.

Geloof me. Net over deze grens staat God. Hij reikt u de hand. Hij zegt:

Ik begrijp wat jij niet begrijpt.

Ik kan wat jij niet kunt.

Leg je hand in mijn hand.

Leg je vragen, en je opstand, en je verdriet, en je onmacht in mijn hand.

Geloof me, ik, de levende God,

kom klaar met je vader die alleen achter blijft.

Ik kom ook klaar met je moeder die zo onbegrijpelijk in eens werd weggerukt uit het leven.

Ik kom ook klaar met jou.

Leg uw leven in zijn hand. Leg alles wat u bezig houdt in zijn hand. Dan wordt u een rijk mens. Iemand die tegen alles in, tegen de klippen van het leven op, kan zeggen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft'.

'Ik weet dat mijn Verlosser leeft'.

God wordt hier vergeleken met een lossers uit de oud-Israëlitische samenleving.

Wanneer de Israëliet uit armoede zijn bezittingen of zichzelf en zijn gezin had moeten verkopen, had een familielid de plicht hem weer vrij te kopen. Dat was een lossers: Iemand die met zijn eigen geld een familielid vrijkocht uit de slavernij waarin hij terecht was gekomen.

God wil uw en mijn lossers, of met een moderner woord 'verlossers' zijn.

Dat betekent - je houdt je adem in - : God beschouwt zichzelf als een familielid van u, mij. God Geeft zijn eigen bezit om u en mij vrij te maken. God maakt de zaak van ons leven tot de zijne.

God wil onze Verlossers zijn. God maakt de zaak van ons leven, de zaak van onze vragen, van ons verdriet, van onze wanhoop tot de zijne.

God maakt niet alleen de zaak van ons leven, maar ook de zaak van onze dood tot de zijne. God maakt onze zaak tot de zijne!

God zal klaar komen met de zaak van ons leven, met de zaak van onze dood.

Al zijn macht, en wijsheid, en liefde zet hij in voor u en voor mij!

God is de Verlossers van zr. Gerda Vos-Roos. Hij maakte de zaak van haar leven tot de zijne.

Gerda Vos heeft geen gemakkelijk leven gehad. De vreselijke jaren 40-45 hebben in

het gezin Vos hun sporen achtergelaten, tot op de dag van vandaag. Zij heeft geweldig veel moeten begrijpen, aanvoelen, dragen, opvangen.
Zij heeft het gekund. Omdat God haar zaak tot de zijne maakte.

De levende God maakt nu de zaak van haar dood tot de zijne.
Dat kan maar één ding betekenen: Gerda Roos zal leven zoals God leeft van eeuwigheid tot eeuwigheid.

De levende God heeft als een familielid de zaak van haar dood tot de zijne gemaakt. Gods eigen zoon, Jezus Christus, wilde haar broeder worden. Hij heeft haar zonden gedragen, haar pijnen zelf willen voelen: Hij heeft op Golgotha haar dood willen sterven.

Zo heeft God de zaak van haar dood tot de zijne gemaakt.

Zoals God zijn eigen zoon na drie dagen met Pasen opwekte uit de dood, zo zal hij eens zijn kind Gerda Vos-Roos opwekken uit de dood.

De levende God heeft de zaak van haar dood tot de zijne gemaakt.

Nadat Job tegen alles in heeft uitgeroepen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft', vervolgt hij met: 'Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen'. Zr. Vos is in een geschonden, ontluisterend lichaam overleden.

We mogen het zeggen: Vanuit haar lichaam zal zij God aanschouwen.

God maakt ook de zaak van een geschonden lichaam tot de zijne. Hij laat niets van een mens liggen. Ook zijn lichaam niet. Hij lost met huid en haar.

Zoals Jezus Christus uit de dood opstond met een nieuw lichaam, zo zal zr. Vos eens opstaan met een nieuw lichaam. Dan zal God ook zijn klaargekomen met de zaak van dat wrede ongeluk, van dat gewonde, ontluisterende lichaam.

Br. Vos,

De God die met uw vrouw klaar komt in haar dood, komt met u klaar in de levensjaren die u hier nog gegeven worden.

Hij wil uw Verlosser zijn. Hij maakt uw zaak tot de zijne.

God die machtig is uw vrouw eens op te wekken uit de dood, is ook machtig om uw leven tot een goed leven te maken.

Amen.